

L' IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES DE VARIÉS SOCIETATS DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número.....	0'05	cèn.s pta.
A domicili. Es trimestre.....	0'65	»
Un any.....	2'50	»
Per dotzenes.....	0'45	»
Num.º atrassats des 2.º tom...	0'06	»
Id. id. des 1.º tom...	0'07	»

SONARÀ CADA DISSAPTE COM HA SONAT FINS ARA
SI TÈ VENT À SA FLAUTA.

ADMINISTRACIÓ: CADENA DE CORT, N.º 11.

Fòra Palma. Dins Mallorca.....	3 mesos.....	0'85
1 any.....	3'25	
Dihs España	3 mesos.....	1'00
1 any.....	3'50	
A Ultramar y s' Estrangè.....	3 mesos.....	1'00
1 any.....	5'50	

EL SEGON MILENARI

DE LA CONCEPCIÓ INMACULADA

Ja hey tornám essè; y aquesta vegada no hey ha excusa que valga, després de lo qu' ha passat.

Fa uns quants mesos que varios periòdichs publicaren per enguañy el segon milenari de la Inmaculada Concepció de Maria Vèrge, y que *L' Ancora*, que per nòltros es el periòdich que més obligació té de no faltá à la veritat, sobre tot en matèries referents à sa nòstra Santa Relligió, se fé eco d' aquella noticia y la inserta en ses séues columnes com è certa.

Nòltros procuràrem ferli avinent sa equivocació que patia quant vérem que aquesta incèrta nòva s' escampava; y creyem de bona fè qu' havia coneguda s' equivocació comèsa en vista des séu silènci y comportament.

Ara, però, torna recapitolá demunt es mateix punt, y nòltros, que no desiljam qu' un periòdich tan amich de la Veritat cayga per causa d' altri en cap mentida, no podèm méns de tornarli doná sa veu d' alèrta perque no s' espòs à que periòdichs de més valiment qu' es nòstro la fassan desdi de lo que diu.

Es una equivocació, amiga germana nòstra, qu' enguañy ni l' any qui vé sia es segon milenari de tan Sant Mistèri, ni que dia 8 de Decembre del any 1885 fassa 2000 anys que Deu creá Inmaculada la Vèrge Maria, com asseguras; y perqu' heu compregues més fácilment t' ho demostrarem amb sos mateixos datos que tú estampes per sostení es téu èrro, y te farèm veure s' equivocació que pateixes, y que pateixen ses publicacions d' allá hont has trèta sa noticia. Tot axò heu feym amb sa milló intenció y sense desitjos d' ofendre ningú. Y si donám sa veu d' alèrta no es més que p' el viu interés que tenim en que la veritat sempre sur y sobre tot sa veritat matemática que pòt essè demostrada per tothom.

El mon tot ell es una mentida y de cada dia sa mentida reyna més dins ell.

Tant sòls sa Relligió catòlica es sa que procura conservá la Veritat, y es molt sensible el veure qu' una mentida vulga aficarsè dins es domini d' aquest sagrat lloch. Per axò hem d' está més alèrta en so copia noticies totes ses publicacions que procurám defensá el Catolicisme, qu' es la cátedra de sa Veritat.

Es periòdich qu' hem citat diu amb extracto lo sigüent: «Recomanám sa lectura de s' article *El Segon Milenari* de la Concepció sens macula de la Vèrge Maria, que comensám à insertá en sa nòstra Revista, degut à sa ploma fecunda del caputxi Fr. Joseph Calazans de Llanerres.»

Lletiguem aquest article per veure com pròva aquest bon relligiós que l' any qui vé, l' any 1885 de s' Era Cristiana, es el segon milenari de l' Inmaculada Concepció.

Comensa axí:

«*Concepció*.—Maria fonch concebuda sens peccat original el dissapte 8 de Decembre del any 3984 del mon, setze anys abans del Naixement de son fill, el Mesias y Redentor nòstro.»

Diu després:

«*Nativitat*.—Nou mesos després el dissapte dia 8 de Setembre del any sigüent (3985) va neixe Maria més hermosa qu' es Sol y que sa Lluna, etc.»

Més avall diu:

«*Naixement*.—A la mitja nit del 25 de Decembre del any 4000 del Mon la Vèrge va parir à Jesus.»

Ara bé: Del any 3984 al 4000 hey van 16 anys, y del 8 de Decembre al 25 hey van 17 dies; de manera que quant la Vèrge Maria va essè mare del miñonet Jesus, feya 16 anys y 17 dies qu' havia estada concebuda sens macula; y si descontám els nou mesos que passaren desde la séua Concepció Inmaculada à n' el séu naixement, mos resulta que quant va neixe el Mesias, la Vèrge Maria tenia 15 anys 3 mesos y 17 dies d' edat.

Diu un poch més avall, en consequència amb lo qu' abans ha dit, que l' any 4001 del Mon va essè el primer de la Era Cristiana, ó sia l' any 1 del primer sigle de la Iglesia, de mòdo que per sebre qualsevól any de sa nòstra Era

quin es de s' Era del Mon, bastará afegirhi els 4000 anys que contava el Mon quant va neixe Jesucrist. Y com en Matemàtiques no hey valen opinions resultarà que l' present any 1884 de l' Era Cristiana es l' any 5884 del Mon.

Axò es innegable.

Seguiguem. Del any 3984 del Mon, en el qual fonch concebuda sens macula la Vèrge, al any 5884 del Mon, qu' es el qu' ara corre: hey van 1900 anys justs y cabals y no 2000 com mos volen suposá. Va-t' aquí perque *L' IGNORANCIA* ha celebrat enguañy, axí com milló ha sabut, la festa del 19º centenari de la Inmaculada; y el perqu' ha estrañat en gran manera qu' una terra tan devòta d' aquest Mistèri com es Mallorca no haja respòst à sa crida que n' son temps va fé sobre aquest particular.

Abans d' acabá y per milló demostrá la veritat que defensám, fassèm una comprovació.

Si demunt l' any qui vé, de 1885, que se supòs que correspon al segon milenari de dit Mistèri, hey afegim els 4000 anys que tenia l' era del Mon quant va neixe Jesucrist, mos donará sa suma de 5885 anys que sera el nombre que correspon à l' any qui vé, de l' Era del Mon. Descontant ara el 3984 anys que contava dita Era quant fonch concebuda Maria Santíssima, mos donara la resta de 1901 anys qu' haurán trascorreguts l' any qui vé, desde la dita Inmaculada Concepció. Per lo mateix faltaran encara 99 anys per podè veure y celebra en Veritat el segon milenari de la Concepció sens macula de la Vèrge Maria. Y axò son faves contades, maldement diga lo contrari el sabi caputxi qu' hem anomenat; y maldement sàpia greu à *L' Ancora* s' havè d' esperá tants d' anys per poderlo celebrar amb so rigor cronològich.

Recomanám à n' els periòdichs que hajan copiat aquella equivocació que la rectificquen, demostrant la Veritat nuha, qu' es sempre una y no pòt fallá. Axò no obsta perque aquells devòts que vulgan celebrá amb anticipació festes à la Inmaculada en memòria d' aquell milenari qu' ha de vení d' aquí 99 anys y 11 mesos, segons els datos del mateix

Fr. Llaveneres, fassen actes de bòn cristià y procurin posarsê bé en Deu y en la séua Mare Santíssima. May hey haurá res perduto.

PEP D' AUBEÑA.

A MARIA INMACULADA

Poesia qu' ha meregut es primer prèmi en el CERTÁMEN DE L' IGNORANCIA en celebració del 19° Centenari DE LA INMACULADA CONCEPCIÓ DE MARÍA VERGE.

Lema:

En vos no hi ha màcula.

Zel vos demán, ¡Oh, Deu Pare!
Per parlar de vòstra Fia,
Y à vos, Fill, sabiduría
Per parlar de vòstra Mare,
Amor y gracia y llum clara
De vos, Paráclit, voldria
Per obsequiar à Marfa,
Vòstra Espòsa Inmaculada.

El temps s' era aprosimat
Que s' havia d' encarnar
El Verbo Etèrn per salvar
A la pòbre humanitat;
La Suprema Trinitat
En consulta es va posar
Perque havian de crear
Un ser privilegiat.

Un ser qu' era necessari
Que fos essent de pecat,
Que fos de tot lo creat
Una obra extraordinari;
Havia de ser sagrari
De la Augusta Trinitat,
Mare de la Santetat,
Corredentora al Calvari.

Los tres resòlts varen dir:
—Tots los mes grans privilègis,
Lo infús qu' hey ha en los mistèris
Tot l' hey hem de concedir,
Perque de glòria ha d' omplir
El Cèl y los hemisfèris;
Y los infernals impèris
Ella els ha de destruhir.

Repleguèm la suma altesa
De los nòstros atributs,
La bondat de les virtuts,
Y lo gran de la grandesa,
Y lo bell de la bellesa,
Y demés ecsestituts;
Y d' aquestes plenituts
Hem de dotar la Princesa.

El Pare amb gran complacència,
Mentres li davan el ser,
Li concedí el séu poder,
Y lo Fill la Sapiència,
D' amor dons y esclèlència
Lo Esperit adornantlè;
Tots tres li daren s' alè
Y axí rebé s' ecsestència.

Fonch sumament santa y pura
Aquesta concepció;
Que 'n quant à perfecció,
Candor, gracia y hermesura
Supera la séua altura,
Y no hey ha que duptarhò,
Sense comparació
A tota altre criatura.

Quant de ses mans la deixavan
Al instant de concebuda
Minyoneta tan menuda,
Uys fitxos la se miravan;
Deyan d' encantats qu' estavan:
—¡Quina idèa qu' hem tenguda!
¡Quina obra tan avenguda
Va esser lo que desitjavam!

Abans de produhir efècte
La carnal naturalesa
L' umplí de gracia y puresa
El Senyor en tot concèpte,
Y may ha tengut defècte
D' ignorancia ni flaqueza,
Amb el còr d' amor encesa
A son Deu sempre dirècta.

Axi va ser preservada
D' aquella lley asquerosa
Universal y afrontosa
Que té la nissaga humana:
Sempre pura, inmaculada,
Vèrge, incorrupta y hermosa,
De totes la més ditxosa,
Altament santificada.

Santificació admirable
Tot per gracia especial,
Perque fonch original
Y també inalterable;
Ella es creada impecable
D' una manera total,
Y sempre aumenta el caudal
De gracias inexplicable.

La serp d' infèrn atrevida
Li anava à tirá el verí.
La minyoneta va dí:
—Prest estarás arrendida,
Mon pare t' ha malahida,
Jò som que t' he d' esbeltí.—
En es cap la va ferí
Y la deixá estormehida.

Els altres mals esperits
Quan veren aquelles èsces,
Qu' era tant destre amb ses òbres,
Quedaren tots atordits,
Fugiren empagahits
Còm un esbart de terrèles
Y à demanarlí de nòves
Pus may s' hi son atrevits.

¡Oh, Concepció de Marfa!
Moment d' etèrna memòria,
Fas brillá el mon y l' història;
Xalesta auba d' alegría
Qu' ens anunciaves el Dia
Del Sol de Justicia y Glòria,
Los mortals cantan victòria
Per tú, y l' infèrn rabía.

D' aquesta concepció
Festa en el Cèl celebraren,
Tots los angels devallaren
A rendirlí adoració.
Los temps de nòstra avió
Per patrona l' invocaren
Moltes gracias n' alcansaren
Per la nòstra Nació.

De la Iglesia guiada
De les clares llums del Cel
Tot plè d' amor y de zel
Té 'l cò aquesta bòna mare,
Y l' arma més ben trempada
Per fer la guèrra à Luzbel
Es la devoció faèl
A la Vèrge Inmaculada.

Pio nové eminent
De tant gròssa santetat
A Dogma de fè ha passat
Aquest mistèri esclèl-lent:
A un sigle descreyent
Y d' espessa oscuritat
Deu Etèrn l' ha illuminat
D' una llum tant resplendent.

¡Visca la Concepció!
¡Que muyra la dolentia!
¡Que esclafada del tot sía
La testa à n' el Mal Dragó.
Y vos Mare del Amó
Inmaculada Maria,
Alcansaumós l' alegría
De l' Etèrna salvació.
Amen.

L' AMO ANTONI VICENS SANTANDREU
de Son Garbeta.

SES FIRES DE SANT TOMAS.

Barcelona, enguañy no va podè fé fires ni festes el mes de Setembre per la Mare-de-Deu de la Mercè, per causa des còlera, y s' Ajuntament d' aquella Ciutat que coneix es gran benefici que proporciona à tothom aquesta casta de funcions y reunions populars, no heu havia pogut pabí y ara fa lo que no pogué fé llavònses.

Es nostro Ajuntament navèga per altre casta d' aygos y maldement ses fires de Sant Tomás sían de lo més apropiades per fé festes y per animá s' industria y es comèrs de Mallorca, no pensa may en so bé des públich que representa; y es ferló content es el derré pensament que té; maldement sía es primé pensament, que no se trèu may des cap, es de molestarló amb pagos mal distribuhits, mal entèsos, mal aplicats y qualque vegada del tot injusts. Ja que sa fira de Sant Tomás es sa única que tenim establida à Ciutat ¿perque es que quant tots es menestrals y botigués fan lo que saben y pòden per ferla lluhida ell no fa res per aquest lluhiment y si fa és en cònta del mateix? Perque no heu

entén y s'es mesté obrirli els uys à fi de qu'hey veja clá.

A Palma podèm fé fires y festes que mos dugan un bon resultat y es módo de ferles lluhides y concorregudes y que sían del tot convenients à tothom es ferlès ara per aquest temps en que se preparan ses nòstres vertaderes y naturals fires.

Totes ses circumstancies son favorables per axò, perque dins es Dezembre es temps sòl essé templat y bô; la mar sòl está tranquila y en calma, els pagesos sòlen havé acabat de sembrá y se tròban à punt de vendre animals y cohits. El Sòl no incomòda al bestia, y favoreix perque la gent corr' y se passeix; hey ha abundancia de porchs grassos més que may, els teatros están ubèrts y es s'època de ses reunions.

També tenim per aquest temps s'aniversari de sa conquesta de Mallorca que solemnisá, y sería un bòn motiu per festes. Y sobre tot reyna dins Mallorca, un estil que fa que no hey haja cap època tan apropiada com sa present per fer fires y festes y es tal vegada aquest estil es qui ha determinat el fer fires à Palma per Sant Tomás.

Aquest estil es el de que molts tot heu quedan à deure dins s'añy, y no pagan fins que vé Nadal ó Sant Tomás. ¿Quantes rendes y quants de sensals ó tèrses no cauen dins aquestes festes? Quant es doblés corren es s' hora d'agafarlós y de fer festes perque reddlin més.

Es nostro Ajuntament que no pensa més que 'n porros-fuyes y que sòl pèdre es temps discutint còses que no pujan un grell d'òu, donant poch gust à n'es públich, podria fé content tothom, señós y menestrals, ciutadans y pagesos, pòbres y ríchs, si favorís aquestes fires de Sant Tomás y si fés festes perque fossen més lluhides y concorregudes.

Axí com perque afèrr bé un empèlt s'ha d'espera es temps en que més vida té sa sàvia d'un arbre, axí també perque ses nòves festes y fires afèrrin bé; y no surtin un buñel com aquell any, s'ha d'esperá que sa vida de sa població y es moviment de sa gent sía es més gròs. Y pregunt jo: ¿Quant veuen més pagesos per dins Ciutat? ¿Quant va més animada la gent? ¿Quant tenen més feynes els comerciants y botigués? Crech que ningú tendrà reparo en afirmá qu'ara, sa setmana de devant Sant Tomás ó de devant festes.

Per lo mateix aconseyam à n'es Nostro Ajuntament que se prepar per fé festes per aquest temps l'añy qui vé, que ses fires ja les té fetes; y si ell heu sab fé y entén es módo de ferlès li deym desd'ara qu'hey té un sòu que goñá, sense necessitat de fé aprèmis que'l despopularisen ni d'arbitrà recursos de mal gust qu'incomòdan al públich y à ell no li duan cap benefici.

Voldriam qu'aquest pensament arre-lás y que l'añy qui vé tenguessem à

Ciutat fires y festes desde el 15 de Dezembre fins el dissapte de Nadal ó fins el derré día de s'añy.

PEP D' AUBEÑA.

AGUINALDO-

L' IGNORANCIA també dona ses festes als ignorants amb *aguinaldo* poèlich qu'es còsa que 'n móda está. En mallorquí es diu propina s' *aguinaldo* castellá, y propina cercám nòstros de tots els bòns ignorants. Desitjam que hònes festes, puguen tots ells celebrá, y per lograrbó de veres lo milló es fé bô en sos Sants. Un dia à sa matinada vos n'anau à confessá, combregá, ohí una missa; y en está descarregats d'animeta y de conciència, demanau contes de s'añy à tots aquells qu'acreditan quantre vos, y los pagau; sían de modistes, sastrés, botigués ó manestrals, ó d'altre casta. En no deure veys que queda en es calaix, y vos n'anau amb sa sògra ó amb sa dòna y els infants, à comprá torrons y neules, ó un endiòt, gallina ó gall, quatre nòus y quatre pomes, el día de Sant Tomás, à sa Plassa ò fóra Pòrta, y à casa vos ne tornau plens de pau y d'alegría esperant qu'arrib Nadal. Si voleu en tan bòn día tení de señó es diná, passau per baix des Teatro, tot passetjant, passetjant, y just abaix de sa còsta nòva botiga ha posat un jovenet qu'ha nòm Còves, y allá podreu carregá de llegums, pastes, conserves, formatges, licors estrañs, sobressades, pepinillos, olives y envinagrats, llagostins posats dins lates, vins d'aquells que fan tombá, y altres còses delicioses par un que tenga bòn nás. Sí axí heu feys en vení es día d'els Innocents vos darán s' enhorabòna y es títol d'esser un bòn Ignorant de quatre sòles, conforme es bòn sentit que li dãm; que es tot lo milló que puga sa gent sàbia desitjar.

MIL IGNORANTS.

ELS AGUINALDOS.

Pareix qu'enguañy, com els altres aña, tothom ja ha apareyat sa mussa

per fé aguinaldos, y còm sa que molts tenen no es cap de ses nou, surtan cançons que ni son cançons ni res. L'añy passat en donàrem unes quantes mòstres y enguañy en volèm doná també.

Comensèm à mostrarnevós un que ja corre ó vola per aquests mons. Diu axí:

Siendo hoy la Navidad
De Cristo Nuestro Señor
Me parece que es honor
Obsequiar con humildad;
Esta es la pura verdad
Lo digo á su señoría
Que las tenga en compañía
De todos los de su casa

Yo se las doy sin tasa
Con muchísima alegría
Porque pueda comprender
Yo si soy buen servidor.

Para las fiestas pasar
Es necesario tener
Muchas cosas de comer
Y licores por brindar.

Pavos, lechonas y gallinas
Licores y el turrón,
Yo creo que cosas son
Para comer cosas finas.

Jamas vengan fatigas
Y las tomo con salero;
Pero no tengo dinero
Como lo tengo de hacer
Entregar este papel
A Vd. Señor Caballero.

El Limpiador..

Si aquest qu'ha escrit axò y es quedat tan satisfet, en lloch d'escruiure amb una llengo que no coneix hagués compòst s'aguinaldo en mallorquí, mal havia d'aná que no li hagués sortit un poquet milló.

Vat'aquí lo que succeyeix. Aquell que s'allarga més qu'es llansòl mòstra es pèus.

XEREMIADES.

Hem rebut un ecseplá de *La Estación*, periòdich de Modes per señores. Publica, durant s'añy, 24 números que contenen més de 2,000 gravats en negre, figurins iluminats, patrons trasats y labors per señora. Ses esplicacions que dona en es testo, son sumament instructives per ses señores, essent tal vòlta s'únich qu'enseña d'una manera práctica y sensilla es corte d'els vestits y s'etsecució de tota classe de labors.

Se publican dues edicions, una econòmica y un altre de lujo, sumament barates, á 13 pessetes per any sa primera y á 21 pessetes sa segona.

Se suscriu en casa de Alvaro Verdguer, llibreté, Rambla, 5, Barcelona, y demés llibrerías d'Espana.

..

També hem rebut es número 43 d'*El Siglo*, òrga d'els Grans Magatzems des

mateix nòm, que conté es siguent su-mari:

«Advertència.—Visites de confiansa, per Llois de Taboada.—¿Té vostè hora?, per Eduard Bustillo.—Ròba, per Eusebi Blasco.—S'instalació de sa llum elèctrica en *El Siglo*, per S. O. Elidau.—A n' els forasters, per Eduard de Lustonó.—¿S'ia enhorabòna!, per Vital Aza.—Mòdas, per N.—Esplicacions, per Sinesio Delgado.—La terra de Xauxa, per Federich Soler (Pitarra).—Un poch de tot.—Esplicacions d' els figurins.—Espectacles.—Partes telegráfichs.—Ultima hora.—Correspondència particular.—Secció d' anuncis.

Gravats, p' En Pèp Llois Pellicer.»

**

Cas ben fresch:

Una rifadora s' altre dia s' en entrà dins una casa ahont li havian près una carta d' una rifa que posava d' una ensaymada ó d' un peix gròs. Si era pajell ó coca axò no fa al cas.

Quant entrà digué:

—¿Quina carta teniu, mestressa?

—Jo: es quatre d' òros.

—Ydò heu trèt sa rifa; perque es quatre d' òros ha trèt.

—Ja n'estich contenta. Vés à dú s' ensaymada, y te tornaré sa carta.

—¿Y que m' dareu per mí?

—¿Que vòls dí ara, que 't donaré?

—Tothom me dona, qui quatre reals, qui vuyt, qui mitx duro...

—Ja 't contentarás amb quatre cèntims; y encara heu has d' agraquí à que em tròbes de bona llunà.

—Meèm, treys sa carta. Jo vuy veure si es el quatre d' òros.

—Vat-lat' aquí.

—Dassaulé.

—Miralèt tant còm vulgues. Jo no l' amòll que no m' dugues sa jóya.

—¡Oh! Y aquest quatre d' òros no es el méu. Jo no vos he donada tal carta.

—¡Que dius! Axò es sa carta que me has venuda per un real. ¡Còm estám aquí! Jo no fas embuys.

—M' en vaitx à fé vení es celadó. Axò es fé matutes.

—¡Que venga. Jo n' estaré mes contenta y axí sabrá qui es s' embuyosa.

Al cap de poch temps hey compareix es celadó.

—¿Qu' es axò? (demana.)

L' hey esplican y per providènci envia sa ensaymada ó es peix à ses Miñones y fá pagá à sa rifadora mitx duro de multa. Resultats de tot axò.

1.er Que perque sa mestressa no volgué doná quatre reals forssosos à sa rifadora, per ser una còsa injusta, sofrí s' injusticia de perdre sa sòrt qu' havia treta.

2.ⁿ Que sa rifadora que era sa embuyosa perque jugava amb dos jochs de cartes y en cobrava dos y no 'n feya serví mes qu' un, després d' have pagat deu

reals de multa ni 'n quedaren vuytanta sis per ella nets y esporgats.

3.^r Que ara falta sebre si es celadó, representant de s' autoritat local, tenia part en so negoci de sa rifadora ó era tan ximple que no sabia fé sa sentència qu' era del cas.

Bò serà per acabá que ses autoritats en tengan noticia d' aquest, fet que se reproduceix cada dia, sense que tengan sa deguda correcció ses estafes que à s' ombra de ses rifes se cometen.

**

Despuysahí se va estrená à sa Cadena de Cort una confiteria nòva pròpia del señó Rosselló, qu' es tan acreditada persona dins aquest ram.

Els golosos y llaminés están d' enhorabòna y aquestes festes es regulá que s' en aprofitin y no dich si arriban à trèure sa gròssa.

**

Hem rebut es siguent escrit:

«Avuy, dimars dematí, m' ha succehit el siguent pas: Anava à entrá per sa Porta de Sant Antoni, y duya una botella de ví que m' havia costat cinch cèntims, y un poch de cok. He demanat à un empleat de sa Porta qu' havia de pagá de dret y m' ha dit «Vuyt cèntims.»

Com jo no 'n duya tants m' he posat sa botella en els morros y el m' he begut tot; vejent lo qual m' ha dit un punxa:

—Aquí no es cap taverna.

—Però d' una còsa que val cinch cèntims, he contestat, no es just que 'n pagui vuyt de Dret.

Llavòres, girant sa botella demunt de vall he demanat:

—¿Y ara que puch passá?

M' han dit que sí y m' en som anat per endins.

Aquest fet l' han presenciat més de cent persones y totes reyan quant heu han vist.

CRIDA P' ELS CASSADORS.

A Can Anckerman à la Rambla n.º 16-18

S' ha rebut tot es gènere que s' esperava particularment en

Escopetes Lafaucheux, Choke-Bored, pistoles y revolvers.

Cartutxos infalibles.

Tacos de tota casta.

Capsetes de 10 cartutxos amb perdigons petits, anomenats Niebla; y amb altres castes de perdigons.

Tirs de totes classes.

Pistons, màquines de carregá, vaqueteros, etc., etc.

Tot bò y barato.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—Es Mestral es es cent més fórt.

SEMBLANSES.—1. En que sòl está decall tèrra.

2. En que dú llanternà.

3. En que pela.

4. En que neixen à una mateixa hora.

XARADA.—Còs-ti-pat.

PREGUNTA.—Un de sa nòstra familia quant co-

mènsa à fé estona qu' es mòrt.

CAVILACIÓ.—Prohens.

FUGA.—Si voleu veni estimada

À Soller de més endins

Allà estareu regalada

De taronges y poncins.

ENDEVINAYA.—Els set punts de sa sòlfa.

GEROGLIFICH.

SIOL FAT : : :

ECSUMÉ.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s' assembla un quinqué à un kèpis?
2. ¿Y un ventay à una cuynera?
3. ¿Y una òlla à un volcan?
4. ¿Y s' hivèrn à s' *Attacus Perniy*?

XARADA

Primera sòlen tení

Els atlòts quant son petits;

El dos per pegá esclafits

A vegades fan servi;

Es tot à dins un jardí

Heu pòts veure molts de pichs.

MESTRE GRINOS.

PREGUNTA

¿De quants de punts se calsa un estudiant pagés?

CAVILACIÓ.

FE QUARTS

Compòndre amb aquestes lletres un llinatge.

FUGA DE VOCALS.

C.mpt/s s. t. f.y.s c.nt.s

D. n. f. c.nt.s .n.t

C.mpt.s m' h. h.g..ss.s d.t

Y h.g..s f.t .l.tr.s c.nt.s

SA MÈUA DONA.

ENDEVINAYA.

May sèch dins sa cuyna

Ni jèch dins cap llit,

Y còm més m' atupan

Més content estich.

(Ses solucions dissapte qui vé si som otus.)

20 DEZEMBRE DE 1884

Estampa de sa Viuda y fíys de D. P. J. Gelabert